

இணைப்பு IV

934-935 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

சமுதாய வளர்ச்சி—ஊராட்சி வளர்ச்சி.

முன்னுரை

1952 ஆம் ஆண்டில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் தொடங்கப்பெற்றது. ஊர்ப்புறங்களில் வாழும் நலிவுற்ற மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதும், அவர்களிடையே தன்னம்பிக்கையை வளரச் செய்து அவர்கள் முன்னேற வழிகளமைத்துத் தர வேண்டுமென்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தெளிவாகக் கூற வேண்டுமானால் மக்களின் முயற்சிகளை அரசின் முயற்சிகளுடன் இணைத்துச் செயலாற்றி மக்களின் பொருளாதார சமுதாய நிலைகளை மேம்படச் செய்து அவர்களை நாட்டின் வாழ்வுடன் இணைத்து, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களின் முழு ஒத்துழைப்பையும் பெற்று செயல்படும் திட்டங்கள்தாம் சமுதாய நலத் திட்டமாகும். மற்றும் முன்னேற வேண்டுமென்று முனைப்புச் சக்தியானது மக்களிடமிருந்தே எழ வேண்டும். ஊர்ப்புறங்களில் செயலற்றுத் தேங்கி நிற்கின்ற மனித ஆற்றலை ஒன்று திரட்டி, நிலையான பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்குடனேயே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. எனவே, மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று அவர்கள் திட்டங்களில் பங்கேற்றுச் செயலாற்றச் செய்வதே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்தவுடன், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் ஒரு மாற்றத்தை அடைந்தது. ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரமும், ஊராட்சி ஒன்றியமாக அமைந்தது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மக்களுக்கான நல்வாழ்வுப் பணிகளுடன் வட்டார அளவில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களையும் அரசின் பிரதிநிதிகளாக பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றுகின்றன. இந்தக் கட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகளில் கிடைக்கும் நிதிகளைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து ஊராட்சி வளர்ச்சி திட்டவாரியான நிதிநிலைத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டது. வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருமித்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு, இம்முறை ஒரு பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பைத் தந்ததுடன், ஊர்ப்புற மக்கள் உற்சாகத்துடன் திட்ட வேலைகளுக்கு தங்கள் பங்கினை அளிக்கும் மனப்பாங்கையும் அவர்களிடையே வளர்க்க உதவியுள்ளது. சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள இனங்களின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றி

1978 மார்ச் 10]

யங்களுக்கு அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்கள், மானியங்கள் மற்றும் இதர இனங்களின் வாயிலாக அரசிடமிருந்து கிடைக்கக் கூடிய எல்லா நிதி ஆதாரங்களையும் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான நிதி நிலைத் திட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படும், உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைத் தொகை எந்த அளவு பெருகுகிறதோ அந்த அளவு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மொத்த நிதி நிலையும் அதிகரிக்கும்,

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல்வேறு திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு 1978-79-ல் செய்யப்பட்ட நிதி முதலீடுகளின் அளவு சுமார், ரூ. 143.07 கோடியாக இருக்கும். சட்டப்பேரவையின் முன்னுள்ள கோரிக்கையான ரூ. 35.65 கோடி என்பது, ரூ. 143.07 கோடியின் ஒரு பகுதியேயாகும். இக்குறிப்புரையுடன், சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதி நிலை அறிக்கை இணைப்பானது. ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கு குரிய நிதி முதலீடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது. 1977-78-ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளின் ஆய்வும் 1978-79 ஆம் ஆண்டின் திட்டங்களும் இக்குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதி நீங்கலாக, இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து கிராமப் பகுதிகளிலும் தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது செயலிலுள்ளது. கல்ராயன் குன்றுப் பகுதியில் அடங்கியுள்ள ஜாகிர்ப் பகுதிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் இப் பகுதியில் ஊராட்சிகளை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஊராட்சிகள் அமைக்கப்பட்ட பின்னர், தனியாக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று இப்பகுதியிலும் அமைக்கப்படும்.

(ஆ) நிர்வாக அமைப்பின் வளர்ச்சி.

நிர்வாக அமைப்பின் விதமும் அதன் முறையும் தொடர்ந்து அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் இனி செய்ய இருக்கின்ற மாற்றங்களையும் காட்டுகின்றன:—

(i) அரசின் உதவிகள் அளிக்கப்படுவதற்காக, வட்டாரங்கன் தலைவிதி நில வருவாயின் அடிப்படையில் ஆறு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அரசின் உதவிகள் அளிக்கப்படுவதில் ஒரு ஒழுங்கு முறையை உருவாக்கி, குறைந்த வருவாயுள்ள வட்டாரங்களுக்கு உதவும், அதிக வருவாய் வரத்தக்க நிலையிலுள்ள வட்டாரங்களை மென்மேலும் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஊக்குவிக்கவும் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

[1978 மார்ச் 10]

(ii) வட்டாரங்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியில் ஒரு குறிப்பிட்ட குறைந்த தொகையை நிர்ணயிக்கவும், தற்பொழுதுள்ள உச்ச வரம்பை, அதாவது ரூபாய் 2.50-ஐ மேலும் அதிகரிக்கவும் அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

(iii) நிர்வாக வசதி, மக்களின் விருப்பம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஊராட்சிகள் பொதுத் தேர்தல்களுக்கு முன்பே, மிகப்பெரிய வட்டாரங்களைப் பிரிக்கவும்—அவற்றின் எல்லைகளை மாற்றி அமைக்கவும்— திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(iv) ஊராட்சிகளின் கடைசி பொதுத்தேர்தல் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் நடைபெற்றது. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்துடன் குறிப்பிட்ட ஐந்தாண்டு காலம் முடிவுற்ற போதிலும் தவிர்க்க இயலாத சில காரணங்களினால் அனைத்து ஊராட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்களின் பதவிக்காலம் 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை நிர்வகிப்பதற்கு ‘‘சிறப்பு அலுவலர்கள்’’ நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் பதவிக்காலமும் 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை நீட்டிக்கப்பட்டது. அனைத்து ஊராட்சிகளில் வாக்காளர் பட்டியல் கடைசித் தடவையாக 1970 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்டது. இப்போது ஒவ்வொரு வீடாகக் கணக்கெடுத்து புதிதாக வாக்காளர் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்து ஊராட்சிகளுக்கும் புதிய வாக்காளர் பட்டியல்கள் 1978 ஆம் ஆண்டு மே மாத இறுதிக்குள் தயாராகிவரும். வாக்காளர் பட்டியல்கள் தயாரிக்கும் பணி நிறைவுற்றதும், ஊராட்சித் தேர்தல்களை நடத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களுக்கு தலைவர்கள் நேரடித் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர்.

(இ) பயிற்சித் திட்டங்கள்

ஊரக வளர்ச்சி இயக்கம் நடத்தும் கீழ்க்காணும் பயிற்சி நிலையங்களில் வெவ்வேறு வளர்ச்சித்துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்களும், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்களும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர்.

(1) மாநில சமுதாய வளர்ச்சி நிலையம், பவானிசாகர்

(2) ஊரக வளர்ச்சிப் பணிபயிற்சி நிலையம், பவானிசாகர் (பட்டறைப் பிரிவு இணைக்கப்பட்டது. தே. கல்லுப்பட்டி, (மதுரை மாவட்டம்), பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சை மாவட்டம்), சத்திய விஜயநகரம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்), கிருஷ்ணகிரி (தர்மபுரி மாவட்டம்).

1978 மார்ச் 10]

மானில சமுதாய வளர்ச்சி நிலையத்தில், மாவட்ட மற்றும் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு ஊராட்சி கொள்கைப்பற்றியப் பயிற்சியும், வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கு பணிப் பயிற்சியும், மேலும் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகின்றன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி போன்ற துறைகளில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர்நல அலுவலர்களுக்குப் “பணிமுன் பயிற்சியும்” இரண்டாண்டு காலம் அளிக்கப்படுகிறது. கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும்—ஒராண்டு காலத்திற்கு—தொழிற்கூடப் பயிற்சி—தச்சு மற்றும் கருமார்த் தொழில்களில் பயிற்சி—அளிக்கப்படுகிறது. பெண் பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் வசதிகள் ச. வி. நகரத்திலும், தே. கல்லப்பட்டியிலும் அமைந்துள்ள ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ளன.

இந்த பயிற்சித்திட்டங்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய பணிகளில் அலுவலர்களுக்கு மேலும் பயிற்சி அளிப்பதின் மூலம் அவர்கள் தங்கள் பணியைத் திறம்பட ஆற்றுவதற்கும் பெரும் உதவி புரிகின்றன.

(ஈ) நிதிநிலை வெற்றியும்-திட்டங்களின் சாதனைகளும்.

ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகும் நிதிச்செலவு, படிப்படியாக உயர்ந்து வந்துள்ளது. 1974-75 ஆம் ஆண்டு முதல் வழங்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீடு, வட்டாரத்திற்கென வழங்கப்பட்ட சராசரி நிதி ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு. ஒதுக்கீடு. ஒரு வட்டாரத்திற்கு வழங்கப்பட்ட சராசரி நிதி ஒதுக்கீடு.

(1)	(2)	(3)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
1974—75	1,04,22.05	27.87
1975—76	1,11,23.87	29.74
1976—77	1,16,25.40	31.08
1977—78	1,32,55.30	35.44
1978—79	1,43,07.36	38.25

[1978 மார்ச் 10]

மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும்பொருட்டு, ஊரக வளர்ச்சிக்கென அரசு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்திற்கு இவை வெளிப்படையான சான்றுகளாகும்.

“உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி” மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தம் வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. அதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அரசு அளிக்கும் ஊக்குவிப்புத் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமாகி வருவது இதற்கு சான்றாகும். 1978—79 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் உள்ளூர் “செஸ் மேல் வரி” இணை மரணியத்திற்காக ரூபாய் 1,350 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கேளிக்கை மற்றும் காட்சி வரிகளின் மீதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரி விதிக்கின்றன. அத்தகைய வரி 1978—79 ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ ரூபாய் 110 இலட்சத்தை எட்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சில திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி சேகரிக்கப்பட்ட அடிப்படை புள்ளி விவரங்கள் (கூடுதல் எண்ணிக்கை) கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1978 மார்ச் 10]

இணைப்புகள்

1065

தொடர் எண்ணும் விவரங்களும்.		ஆண்டு. 31—3—74	31—3—75	31—3—76	31—3—77	
		ஆம், நாள் நிலவரப்படி.				
1	இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம்.	கி.மீ.	35,220	35,750	36,681	36,852
2	மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள், தானியங்கி அழுத்த நீர்த்தொட்டிகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை.	..	5,850	6,270	5,796	7,400
3	குடிநீர் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை.	..	74,050	76,560	79,460	81,310
4	ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ள தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	..	19,415	19,646	19,840	19,922
5	ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள உயர்நிலைத் தொடக்கப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	..	3,172	3,166*	3,175	5*
6	ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கை.	..	16,514	17,360	18,034	18,615

* உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளிகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாறினதின் காரணமாக இந்த எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் அரசு, பல்வேறு துறைகளின் மீது செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களை கீழ்க் காணப்பெறும் விவர அறிக்கை காட்டும்:—

1974-75 ஆம் ஆண்டு முதல் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களையும், 19-1979-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டையும் கீழ்க் கண்ட அட்டவணை காட்டும்:—

திட்டத்தின் பெயர்	1974-75	1975-76	1976-77	1977-78	1978-79
				திருத்தப் பட்ட திட்ட மதிப்பு.	வரவு- செலவு திட்ட மதிப்பு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)				
வேளாண்மை	68.40	38.12	38.82	40.00	43.00
கால்நடை வளர்ச்சி	15.78	10.53	10.02	10.00	10.00
மீன் வளம்	2.40	1.90	1.97	2.00	2.00
இணைப்புச் சாலைகள்	120.67*	67.56	56.00	60.00	65.00
குடிநீர் வழங்கல்	179.57*	191.94*	315.58*	140.00	150.00
பள்ளிக் கட்டிடங்கள்	71.55	53.16	53.79	54.00	75.00
சமூகக் கல்வி	11.86	4.20	8.02	8.00	8.00
மகளிர், குழந்தைகள் நலன்.	11.50	16.12	17.66	16.16	15.16

* வறட்சி நிவாரணத்திற்காக செலவழித்துள்ள தொகை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச்-10]

3. பணிகள் பற்றிய திட்டங்கள்.

(அ) கிராம வேலைத் திட்டங்கள்.

இத்திட்டத்தின்கீழ் ‘‘குடிநீர் வழங்கல்’’, ‘‘இணைப்புச்சாலைகள்’’, ‘‘பள்ளிக் கட்டிடங்கள்’’ அமைத்தல் ஆகிய பணிகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிய இந்த திட்டத்தின் மூலம் செய்து தரப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளின் விவரம் வருமாறு:—

1. மேல் நிலை நீர்தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை).	7,400
2. கிணறுகள் (எண்ணிக்கை)	81,310
3. இணைப்புச் சாலைகள் (கி.மீ.)	36,852
4. பள்ளிக்கட்டிடங்கள் (கட்டி முடிக்கப்பட்டவை).	18,615

ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டம்

அனைத்து கிராமங்களுக்கும் நல்ல குடிநீர் வசதியை குறிப்பாக அந்த கிராமத்திற்குள்ளே அல்லது அருகிலோ கொண்டிராத கிராமங்களுக்கு நல்ல குடிநீர் நிரந்தரமாகக் கிடைக்க வகை செய்வது தான் இந்தத் திட்டத்தின் முக்கியமான உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அம்சமாகும். இது தொடர்பாகக் கவனமாகச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் கீழ்க் கண்டவாறு ஆறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:—

வகை குடியிருப்புகள்.

எண்.

- 1 ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள் குடிநீர் வசதிகளே இல்லாத குடியிருப்புகள்.
- 2 ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் குடிக்கத் தகுதியற்ற குடிநீர் நிலைகள் உள்ள குடியிருப்புகள்.
- 3 நல்ல குடிநீர் நிலைகள் உள்ள ஆனால் ஆண்டு முழுவதும் தொடர்ந்து நீர் கிடைக்க இயலாத குடியிருப்புகள்.
- 4 தொடர்ந்து நல்ல நீர் கிடைக்கக் கூடிய ஆனால் குடிநீர் நிலைகள் பாதுகாக்கப்படாததாகவோ அல்லது தனியாருக்குச் சொந்தமாகவோ உள்ள குடியிருப்புகள்.
- 5 ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள் நல்ல குடிநீர் வசதி உள்ள குடியிருப்புகள்.
- 6 நல்ல குடிநீர் உள்ள குடியிருப்புகள்.

ஆகவே, மேற்குறிப்பிட்ட முதல் மற்றும் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்த சிற்றூர்கள் அல்லது குடியிருப்புகளுக்கு முன்னுரிமையை அளிக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

ஊர்ப்புற குடிநீர் வழங்குத் திட்டத்தின் கீழ் முதல் வகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து குடியிருப்புகளுக்கும், ஓராண்டு காலத்திற்குள் குடிநீர் வழங்கப்பட்டுவிடும். இவற்றிலும் அரிசனங்

[1978 மார்ச் 10]

கள் மலைவாழ் மக்கள், மற்றும் பிற்பட்டோர் வாழும் பகுதிகளுக்கு முதலில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். முதல் மற்றும் இரண்டாம் வகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குடியிருப்புகளுக்கு நல்ல குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு முடிவடைந்தவுடன் மூன்று முதல் ஆறு வரையுள்ள குடியிருப்பு வகைகளுக்குக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இத்திட்டம், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர், அரிசன மற்றும் மலைவாழ் மக்கள் நல இயக்குநர் ஆகியோரின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகளோடு நிறைவேற்றப்படும். 1978—79-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் செயல்படுத்தப்படும் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக ரூ. 150 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. “கிராம குடிநீர் வழங்கல்” திட்டங்களுக்காக அரசு மானியமும் பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதங்களும் பின்வருமாறு:—

வகை	அரசு மானியம் (சதவீதம்).	பொதுமக்கள்- நன்கொடைத் தொகை (சதவீதம்).
I	50	50
II	55	45
III	60	40
IV	70	30
V	75	25
VI	80	20

(ஆ) இணைப்புச் சாலைகள்.

இணைப்புச் சாலைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டினை புதிய சாலைகளை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தாமல், ஏற்கெனவே, அமைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இணைப்பு சாலை வேலைகளை நிறைவேற்ற அரசு மானியமும், பொது மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதங்களும் பின்வருமாறு:—

வட்டாரத்தின் வகை.	அரசு மானியம் (சதவீதம்).	பொதுமக்கள்- நன்கொடைத் தொகை (சதவீதம்).
I	50	50
II	55	45
III	60	40
IV	70	30
V	75	25
VI	80	20

1978 மார்ச் 10]

அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கென 15 சதவீதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சதவீதமும், அரிசன நலத்துறை நிதிகளிலிருந்து பெறப்படுகிறது. குடிநீர் வழங்கல் இணைப்புச் சாலைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் 20 சதவீதமும் அரிசனங்கள் பயனுக்காக செய்யப்பெறும் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

(இ) பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

1974-75 ஆம் ஆண்டு தொடக்க, முதல் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள், உயர் தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முறையே ரூ. 20,000, ரூ. 30,000-த்தை உயர் மதிப்பீடாகக் கொண்டு கீழ்க்கண்டவாறு அரசு மானியமும் பொதுமக்கள் நன்கொடைத் தொகை விகிதமும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வட்டார வகை.	அரசு மானிய விகிதம்.	பொதுமக்கள் நன்கொடை விகிதம்.
(1)	(2)	(3)
I	50	50
II	55	45
III	60	40
IV	70	30
V	75	25
VI	80	20

மலைப்பகுதி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த மட்டில், கட்டுமானப் பணிகளுக்கான மதிப்பீட்டின் உச்ச வரம்பு 25 சதவீதம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1978-79 நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ஊர்ப்புறங்களில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென ரூ. 75 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) சாலைகளைப் பேணுதல்.

1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சட்டத்தின் 131 ஆம் பிரிவின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பேணுவதற்கென “உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்” ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒவ்வொவராண்டும் வழங்கப்படுகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில், மக்கள் தொகை, சாலைகளின் நீளம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு பிரித்து வழங்குவதற்காக 2.25 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1978 மார்ச் 10]

(உ) சிறுபாசனம்

சிறுபாசன அமைப்புகள் பாதுகாக்கப்படவும், பராமரிக்கப்படவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் சட்ட பூர்வமாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாசன அமைப்பும் குறைந்தது ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையேனும் கவனிக்கப்படும் அடிப்படையில் அமைந்த பராமரிப்புத் திட்டத்தின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறுபாசன அமைப்புகளைப் பராமரித்து வருகின்றன. “உள்ளூர்ப்பாசன மானியம்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் அளிக்கப் பெற்றுள்ள நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தொகையைச் செலவிடும். இதற்கென்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள தொகைகளை மட்டும் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இப்பாசன அமைப்புகளை சரிவர பராமரிக்க இயலவில்லை என்று தெரியவந்ததால் ஒன்றியங்களின் பளுவைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 100 ஏக்கரும் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள ஆயக்கட்டைக் கொண்ட எல்லா பாசன அமைப்புகளையும் பொதுப்பணித்துறை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 100 ஏக்கருக்குக் குறைவான ஆயக்கட்டை கொண்ட சிறுபாசன அமைப்புகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களே தொடர்ந்து பராமரித்து வரும். 100 ஏக்கருக்குக் குறைவான ஆயக்கட்டைக் கொண்ட ஏரிகள் மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பராமரிப்பின்கீழ் விடப்பட்டு விட்டாலும் ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தற்போது வழங்கப்பட்டு வரும் மானியங்களில் எவ்வித குறைப்பும் இன்றி தற்போதைய அளவிலேயே மானியங்களை அரசு வழங்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள இந்த ஏரிகளை மேலும் சிறந்த முறையில் பராமரித்து வரும் நிலையில் இருக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

1978-79 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இத்திட்டத்துக் கென 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மீன்வளம்.

1978-79-ல் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடுகளின் அடிப்படையில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களை ஆண்டுத் திட்டங்களாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுத்தி வருகின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. வேளாண்மைத் துறையின் ஆலோசனையுடனும் அவ்வப்போது பிறப்பிக்கப்படும் அரசாணைகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள சில திட்டவட்டமான நடைமுறையின் அடிப்படையிலும், தாமே திட்டங்கள் வகுத்துக்கொள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் முழு உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தொழில் நுட்ப அதிகாரிகளின் ஆலோசனையுடன் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் இத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

1978 மார்ச் 10]

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கீழ்க்காணும் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளன :—

(அ) வேளாண்மை.

(1) வேளாண்மை டெப்போ—கிடங்கு கட்டுதல்.

(2) ஊராட்சி மலைத் தோட்டங்களைப் பராமரித்தல்.

(3) மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் ஆலோசனையுடனும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒப்புதலுடனும் உள்ளூர்ப் பகுதிக் கேற்ப கீழ்க்காணும் திட்டங்களைப் போன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கவிருக்கும் ஏனைய திட்டங்கள்:—

(i) ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சாதனங்கள் வழங்குதல்.

(ii) தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சாதனம் வழங்குதல்.

(iii) உதவிகள் விரிவாக்குதல்—கிராம விழாக்கள், கண்காட்சிப் போட்டிகள் முதலியன.

(iv) வேளாண்மை விரிவாக்கப்பணி—விளக்கப்பாத்திகள் அமைத்தல்.

(v) தனிப்பட்டவர்களுக்கு பசுந்தழை உர விதைகள் வழங்குதல்.

(vi) தனிப்பட்டவர்களுக்கு விதைகளும் நாற்றுக்களும் வழங்குதல்.

1978-79 வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் வேளாண்மை திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென 43 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1978-79-ல் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 11,497 ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சமமாக 9,245 ரூபாய் உள்ளூர்வாசிகள் செலுத்த வேண்டும்.

ரூ.

(i) வேளாண்மை கட்டுதல்	டெப்போ—கிடங்கு	2,500
(ii) ஊராட்சி மலைத்தோட்டங்கள் மரிப்பு	பரா	700
(iii) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கும் திட்டங்கள்		8,297

மொத்தம் 11,497

[1978 மார்ச் 10]

(ஆ) கால்நடை வளர்ப்பு:

இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசு மானியமாக 10 லட்சம் ரூபாய் தனியே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 2,674 ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டது. இதற்கு ஈட்டுத் தொகையர்க் ரூபாய் 2,048 உள்ளூர் வாசிகளிடமிருந்து பெற வேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதியிலும் கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்காணும் பணி இனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன:—

1. கால்நடை மருந்தகங்கள் கட்டுதலும், தற்போதுள்ள மருந்தகங்களை மேம்படுத்தலும்.

2. கால்நடை உதவி மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

3. கால்நடைகள், பால் பண்ணை, கோழித்தீவனம் மேம்பாட்டுக்காக உள்ளூர் நிலைமைகளின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தெரிந்தெடுக்கவிருக்கும் திட்டங்கள்.

(இ) மீன் வளம்.

இத்திட்டத்தில் மாநிலம் முழுவதற்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 2 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் துறைகளைப் போன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மீன்வளங்களின் மேம்பாடுக்கென்று திட்டவட்டமான ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மீன் வளர்ப்பு மேம்பாடு எங்கெங்கு இயலுமோ அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன:—

(1) மீன் குஞ்சு வளர்ப்பு, பேணுதல்.

(2) மீன் குஞ்சுகளை வழங்குதல்.

(3) ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் (குறைந்த அளவு தேவைகள் முழுவதற்கும்).

1978 மார்ச் 10]

5. நலப்பணித் திட்டங்கள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஒன்றியங்கள், அவற்றின் நிதி வசதிக்கேற்றவாறு ஒரு நியாயமான நிதியை ஒதுக்கி தொடக்கப் பள்ளிகளைத் திறந்து, பேணி, விரிவுப்படுத்தி, மேம்படுத்துவது, மேலும் அப்பகுதிகளில் தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவது ஆகிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது 1958ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65(c) பகுதியின்படி ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் கடமையாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை நிர்வகிக்கும் முழுப்பொறுப்பு சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை சேர்ந்ததாகும். ஊராட்சி ஒன்றிய பகுதிகளில் 28,435 பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர் தொடக்க உதவி பெறும் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் 23,077 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பெறுகின்றன. எஞ்சியவை உதவி பெறும் நிறுவனங்களாகும். ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகள் உதவி பெறும் பள்ளிகளில் 1.31 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் 48.13 இலட்சம் மாணவர்களுக்குக் கல்விகற்பிக்கின்றனர்.

1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசின் செலவு, ஊராட்சி ஒன்றியச் செலவின் பங்கு ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு.	அரசின் செலவு.		ஊராட்சி ஒன்றியச் செலவின் பங்கு.	
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)			
1972-73	..	3,200.00	..	570.00
1973-74	..	3,432.41	..	372.00
1974-75	..	3,636.97	..	392.00
1975-76	..	3,898.28	..	432.04
1976-77	..	4,300.02	..	662.94
1977-78	..	5,069.72	..	741.18
1978-79	..	5,468.00	..	817.06

மதிய உணவுத் திட்டம்.

ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் அமைக்கப்பட்டதன் மூலம் நாட்டு வளர்ச்சிப் பணிகளில் உள்ளாட்சிகளைப் பங்கு பெறச் செய்து மதிய உணவுத் திட்டத்தை அரசு நிலைத்துச்

[1978 மார்ச் 10]

செயல்படச் செய்ய முடிகிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள பெரும் பாலான ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் மதிய உணவுக் குழு உள்ளது. இதில் ஊராட்சித் தலைவர் தலைவராகவும், பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் செயலாளராகவும் பணியாற்றுகிறார்கள். கோரிக்கை எண். 17-ல் ரூபாய் 420.94 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) மக்கள் நலவாழ்வுப் பணிகள்.

ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் சமுதாயத்துக்கு நோய் தடுப்பு சிகிச்சை அளிப்பது, நோய் சிகிச்சையளிப்பது மற்றும் மக்களின் உடல்நலன் நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வது ஆகிய பல்நோக்குடன் நிறுவப்பட்டதாகும். 374 வட்டாரங்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பத்து வட்டாரங்களில் ஒரு கூடுதல் தோடக்கச் சுகாதார நிலையம் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

தாய்-சேய் நல நிலையங்கள்.—தாய்-சேய் நல பணிகளைச் செயல்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத்திட்டத்திற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செய்யும் மொத்த செலவில் 3-ல் 2 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் தாய்-சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,820 ஆகும். 1978-79 ஆம் ஆண்டில் இந்த இனத்தின்கீழ் ரூபாய் 80 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவையான நிதிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒதுக்குகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களைத் தவிர, கிராம மருந்தகங்களும், ஊராட்சிகளில் உள்ளன. மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் மொத்தச் செலவில் 50 சதவிகிதம் (ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 5,400-க்கு மேற்படாமல்) உதவி மானியம் பெற ஊராட்சி ஒன்றியம் தகுதி பெற்றதாகிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.—தங்களுடைய பகுதிகளில் குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. சீரமைக்கப்பட்ட குடும்ப நலத் திட்டத்தின்கீழ் இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

1978 மார்ச் 10]

(இ) சமூகக் கல்வி.

தற்போது 13,392 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயதுவந்தோர், நாட்டு நடப்புச் செய்திகளின் மீது, அவர்களுக்குள் விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூர் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அல்லது படித்தவர்கள் வேறு யாரேனும் இதன் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித் தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி வைக்க உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வாடுவெலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் திட்டம் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் செயற்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும், வாடுவெலிப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டு விட்டன. ஊராட்சித் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலும் வாடுவெலி பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஊராட்சிகளிலுள்ள சிற்றூர்களிலும் இப்பொழுது வாடுவெலிகள் நிறுவப்படுகின்றன. 41,105 வாடுவெலிப் பெட்டிகள் இதுவரை மாநிலத்திலுள்ள ஊர்கள், சிற்றூர்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஆக்கப் பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயல்படுகின்றன. இன்றைய நிலவரப் படி 14,220 கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) மகளிர் குழந்தைகள் நலம்

1962-63 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலிருந்தே, ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம், ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு குறைந்தது 30 மன்றங்கள் ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இம்மன்றங்களின் மூலம் மக்களிடையே கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன. தற்போது கிராமப்புறப் பகுதிகளில் 12,356 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. இம்மன்றங்களின் மூலமாக கிராமப்புறத்திலுள்ள மகளிர், தையல், ஊட்டச் சத்து உணவு முறைகள், மற்றும் குடும்ப நலம் போன்ற குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எல்லா முறைகளிலும் அனுபவம் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் பெறுகின்றனர். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணுவதற்கென தற்போது ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூபாய் 4,000 வழங்கப்படுகிறது.

[1978 மார்ச் 10]

6. சிறப்புத் திட்டங்கள்

(அ) செயல்முறை ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம்.

மத்திய அரசு, 'யூனிசெப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் 1962-63 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாக செயல் முறை சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது.

கிராமப் பகுதிகளில் குறிப்பாகத் தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் சத்துணவு உட்கொள்ளும் நிலையைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதும், பரப்புவதும், சத்துணவுப் பொருட்களைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்ய கிராம மக்களுக்கு உதவுவதும், குறிப்பாகக் கிராமச் சமுதாயத்தில் உள்ள நலிவுற்ற மக்களுக்கு அவற்றை கிடைக்கச் செய்வதுமே இத்திட்டத்தின் பொதுவான நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறை, சுகாதாரத் துறை, கல்வித்துறை மற்றும் நாட்டு மக்கள் குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள தாய்மார்கள், குழந்தைகளின் சத்துணவு உட்கொள்ளும் நிலையை உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பிற முகவர் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையே கல்விப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கும் திட்டமாக இச்சத்துணவுத் திட்டம் விளங்குகிறது.

1962-63 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத்திட்டம் 61 வட்டாரங்களுக்கு விரிவுப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுல், 38 வட்டாரங்களில் செயல்முறைச் சத்துணவுத் திட்டம் முடிவுற்றது. 23 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்முறை ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் 6 ஆண்டுக் காலத்திற்குச் செயலில் இருக்கும். திட்டக் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய பணிகளுக்கான விரிவான திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டு மத்திய அரசு, 'யூனிசெப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகிறது. திட்டம் செயல்படும் காலத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பெற்ற நிதி ஒதுக்கங்களைக் கொண்டு, ஒவ்வோராண்டும் என்னென்ன பணியைச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட்டு அந்த வகையில் முன்னைய ஆண்டுகளில் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் ஆண்டுத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பெறுகின்றன. திட்டக்காலத்தில், திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தும் வட்டாரம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொருள்கள் வழியிலும் ரொக்க வடிவிலும் ரூ. 1.6 இலட்சம் அளவிற்கு 'யூனிசெப்', நிறுவன உதவி கிடைக்கப் பெறுகிறது. இத்திட்டத்தில் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான செலவு முழுவதையும் 'யூனிசெப்' நிறுவனம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. தவிர, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 10 மகளிர் மன்றங்களையும், 5 இளைஞர் மன்றங்களையும் உருவாகக் ரொக்க உதவியாக ரூ. 9,500-ம் கொடுக்கப் படுகிறது. திட்டம் செயல்பட்டுவரும் வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும்

1978 மார்ச் 10]

திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கென ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 34,000-ம் முன்னால் திட்டத்தைச் செயல்படுத்திய வட்டாரங்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 20,000மும் மத்திய அரசு உதவித் தொகையாக அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசு உற்பத்தி வகைப் பணிகளுக்காக ரூ. 51,000 வீதமும் ஊட்டச் சத்து கல்விப் பணிகளுக்காக ரூ. 50,000 வீதமும் ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்கும் வழங்குகிறது. சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படும் வட்டாரங்களிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சிறுநீர்க்குக்கும், இத்திட்டம் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்படும். கீழே குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

1. மீன் வளம்

2. தோட்டக் கலை—

(அ) தலைமையிடத்தில் நாற்றங்கால்.

(ஆ) சமுதாயத் தோட்டம்.

3. கால்நடை வளர்ப்பு—

(அ) கால்நடைப் பண்ணைகளை உருவாக்குதல்.

(ஆ) கோழிமுட்டை வளம் பெருக்கும் பிரிவுகள்.

(இ) புழக்கடைப் பிரிவுகள்.

(ஈ) தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

4. வீட்டுத் தோட்டங்கள்.

5. பள்ளித் தோட்டங்கள்.

6. சத்துணவுக் கல்வி—

(அ) மகளிர் மன்றங்களுக்கும் இளைஞர் மன்றங்களுக்கும் உதவி.

(ஆ) உணவளிப்பது குறித்துச் செயல்முறை விளக்கத் திட்டம்.

7. பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள்—

(அ) ஆய்வு.

(ஆ) மருத்துவப் பரிசோதனை

(இ) தடுப்பு ஊசி போடுதல்.

[1978 மார்ச் 10]

செயல்முறை சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 1978-79 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 30.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் குழந்தைகள் கஃப் பங்களில் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம்.

இத்திட்டம் 2 முதல் 5 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பினிகள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் சத்துணவு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட சிறப்புத் திட்டமாகும். இவர்களுள்ளும் எளிதில் நோய்க்கு ஆட்படும் வகையினர். ஆதலால் இன்றியமையாத லளர்ச்சிக் கால கட்டத்தில் இவர்களுக்குச் சத்துணவு வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். ஆண்டில் 300 நாட்களுக்கு 1,30,000 பேர்களுக்குச் சத்துணவு அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், பயன்பெறுகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நாளுக்கு 80 கிராம் வீதம் பாலாகாரம் எனப்பெறுகின்ற மாவுப் பொருள் உணவும் (அதாவது தானியம், சோயாபீன், மக்காச் சோளம் இவை கலந்த மாவு) 7 கிராம் வீதத்தில் 'சாலாடு' எண்ணெயும் (Salad oil) அல்லது 'பீநட்' எண்ணெயும் (Peanut oil) 'கேர்' நிறுவனத்தால் வழங்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சத்துணவு அளிக்கப்பட்டு பயன்பெறுவோரின் உயர்ந்தளவு எண்ணிக்கை 120 ஆகும். அதாவது குழந்தைகள் 80 பேர்; தாய்மார்கள் 40 பேர். தற்போது இந்தச் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம் 110 வட்டாரங்களில் அமைந்து கிடக்கின்ற 1,398 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மூலம் 1,30,000 குழந்தைகளும், தாய்மார்களும் பயன்பெறுகின்றனர்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 19.00 இலட்சமாகும். இத்தொகையில் 'கேர்' நிறுவனத்திற்காகும் நிர்வாகச் செலவுகள், பல்வேறு குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்கும் உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்காகும் போக்குவரத்துச் செலவு, உணவு வழங்குவதற்கு ஆகும் செலவுகள், பால் சேவிகைகள், ஆயாக்கள், ஆகியோருக்கு ஊதியம், பாத்திரங்கள் வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவு, மற்றும் நிர்வாகச் செலவு ஆகியன அடங்கும்.

(இ) கிராம முழு வளர்ச்சித் திட்டம்.

வேளாண்மையையே பெரிதும் நம்பியிருக்கின்ற, கிராமப்பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களின் நலனை மேம்படுத்தும் உயரிய நோக்குடன், வேளாண்மையை மேம்படுத்தவும், காலத்திற்கேற்ப மாற்றியமைக்கவும் பரிந்துரைகளைச் செய்யும் பொருட்டு இந்திய

1978 மார்ச் 10]

அரசு வேளாண்மை குறித்த தேசிய ஆணைக்குழு ஒன்றை நிறுவினது. இந்த ஆணைக்குழு, கிராமதானக் கிராமங்களையும் சர்வசேவா சங்கத்தையும் மேம்படுத்துவதற்காக திட்ட ஆணைக்குழுவுடன் விவாதம் நடத்தியது. கிராமதானப் பகுதிகளில் கிராம நிலங்களுக்குரிய உரிமை முழுவதும் ஏற்கனவே உள்ளபடியால் குறிப்பாக அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் முன்னோடி அடிப்படையில் வேளாண்மை மேம்படுத்துவது அல்லது காலத்திற்கேற்ப மாற்றியமைப்பது குறித்த பணிகள் முதற்கண் மேற்கொள்ளப்படலாமென்று வேளாண்மை குறித்த தேசிய ஆணைக்குழு கருதிற்று. மேலும், கிராமதானப் பகுதிகளில் இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் இது மக்களிடையே பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்றும், அதன் மூலம் அண்டையிலுள்ள கிராமங்களும் இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ள முன் வரலாம் என்றும் ஆணைக்குழு கருதியது.

வேளாண்மை குறித்த தேசிய ஆணைக்குழு, கிராம முழு வளர்ச்சித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, தமிழ்நாடு, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள மேலநீலிதநல்லூர் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த சின்னக் கோயிலாங்குளம் பெரிய நடுவகுறிச்சி. சின்ன நடுவக் குறிச்சி, பட்டடைக் கட்டை ஆகிய நான்கு கிராமங்களைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளது.

இந்திய அரசின் வேண்டுகோளின் பேரில் 1976ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் மேற்கொள்ள கிராமங்களுக்காக விரிவான திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்திற்காக மொத்தம் ரூபாய் 66 இலட்சம் முதலீடு செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையை பின்வரும் வகைகளில் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது:—

திட்டத்தின் பெயர்.

மொத்த மூலதனம்.

(ரூபாய்)

இலட்சத்தில்.)

(1)

(2)

1 வேளாண்மை	36.49
2 கால், நடை வளர்ப்பு	13.83
3 தொழிற்சாலைத் திட்டங்கள்	3.96
4 குறைந்தளவுத் தேவைகள் திட்டம் ..	8.02
5 பணியாளர்க்கான செலவு, சில்லறைச் செலவுகள்.	3.70

மொத்தம்.

66.00

[1978 மார்ச் 10]

ஆகஸ்டுத் திங்கள் 1977 வரை, மொத்தம் 4.96 இலட்சம் இத்திட்டத்தின்கீழ் செலவாகியுள்ளது,

கிராம முழு வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், நிறைவேற்றப் படுவதற்காக கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்குத் தேவையான செயற் குறிப்புகள் இந்திய அரசிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன :

	ரூபாய்
1 வேளாண்மை	14,15,975
2 கால்நடை வளர்ப்பு	9,66,025
3 தொழிற்சாலைகள்	1,30,000
4 பணியாளர்கள், சில்லறைச் செலவுகள்	1,88,000
மொத்தம்	27,00,000

மத்திய அரசிடமிருந்து, இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு எதிர் பார்க்கப்படுகிறது,

(ஈ) கிராமப்புறப் பகுதிகளில் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு தயாரிப்புக் கூடங்கள் நிறுவுதல்.

கிராமப்புறப் பகுதிகளில் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு தயாரிப்புக் கூடம் நிறுவும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் பொறுப்பு வகிக்கிறார்.

ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆகும் செலவில் 20 சதவீதம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுவதற்கு இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. எரிவாயுக்கூடம் வெற்றிகரமாக நிறுவப்பட்டவுடன் மேற்கூறிய உதவித் தொகை வழங்கத்தக்கதாகும். மேலும் இத் திட்டத்தினால் பயனடைவோருக்கு நாட்டுடையையாக்கப்பட்ட வங்கிகளும் கூட்டுறவு வங்கிகளும் கடன் வழங்கும்.

1976-77 ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு தயாரிப்புக் கூடங்கள் 1,500 நிறுவப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசு இலக்கு நிர்ணயித்திருக்க அந்த ஆண்டில் 1,493 கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன.

சாண எரிவாயுத் திட்டம்.

1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கு எண்ணிக்கையான 2,100 சாண எரிவாயு முறை நிறுவப்பட சீரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழில் கழகம்,

1978 மார்ச் 10]

தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழிற்பணிக் கூட்டுறவு நிறுவனம் மற்றும் தமிழ்நாடு சிறுதொழில் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தால் ஒப்பளிக்கப்பட்ட தனியார் தொழிற்கூடங்கள் மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றிப்பங்களி உள்ள தொழிற்பிரிவுகள் ஆகியவைகளிடமிருந்து மட்டுமே வாங்க வேண்டும். மேற்கண்ட நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட சாண எரிவாயு முறைகளுக்கு மட்டுமே உதவித் தொகை அனுமதிக்கப்படும்.

(உ) தமிழ்நாட்டில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை நிறுவுதலும் பேணுதலும்.

வேளாண்மை, பொது சுகாதாரம் மற்றும் பல துறைகளில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தையும் அவை பற்றின நுட்பத்தையும் ஊர்ப்புற மக்களுக்கு போதுப்பதற்காகவும், விளம்பரம் செய்வதற்காகவும் சமுதாயத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை நிறுவும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்திய அரசால் அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்ட 125 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் செங்கற்பட்டு வட ஆர்க்காடு மற்றும் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் நிறுவ வப்பட்டுள்ளன. மேலும், 195 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வாங்கப்பட அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது, இதில் 7 பெட்டிகள் ஏற்கெனவே பெறப்பட்டு, நிறுவப்பட்டும் விட்டன, நன்முறையில் இயங்கி வரும் இப்பெட்டிகளை ஊராட்சி வாடுனாவி பராமரிப்பு நிறுவனம் பராமரித்து வருகின்றது, ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை மட்டுமின்றி, நகராட்சிகள் மற்றும் சென்னை மாநகராட்சியால் நிறுவப்பட்டுள்ள தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளையும் பராமரிப்பதற்காக ஊராட்சி வாடுனாவி பராமரிப்பு நிலையத்தில் 'தொலைக் காட்சிப் பிரிவு' ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

(ஊ) பூமிதானமும் கிராமதானமும்,

தமிழ்நாடு பூமிதான சட்டம், 1958-ல் (தமிழ்நாடு சட்டம் XV—1958) கண்ட பிரிவு 3-ன் படி, தமிழ்நாடு மாநில பூமிதான வாரியம் 1959 இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பூமிதானம் மற்றும் கிராமதானத்தின்கீழ் அன்பளிப்பாக அளிக்கப்படும் நிலங்களைப் பெற்று நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு ஒழுங்காக அளிக்கும் பணியை இந்த வாரியம் ஏற்று நடத்துகிறது.

[1978 மார்ச் 10]

பூமிதானம் :

திரு. ஆச்சார்ய வினோபாபாவே அவர்களால் தொடங்கப் பட்டு நிலமற்ற ஏழைகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள், சர்வாதய ஊராட்சிகள் ஆகியவைகளுக்கு-சமுதாய நலன் அடிப்படையில்— இனமாகப் பெற்ற நிலங்களை வழங்கும் திட்டமே பூமிதானம் எனப்படும்.

தக்க விசாரணைக்குப் பின்னர் அறிவிப்பு வெளியிட்ட பிறகு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியான பின்பே, அந்த நிலங்கள் வாரியத்தின் உடமையாகும்.

கிராமதானம்:

‘கிராமதான கிராமம்’ என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் தங்கியுள்ள—சொந்தத்தில் நிலம் கொண்டவர்களில்—முன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு குறைபாதவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் அனைத்தையும் கிராம தானமாக அளிக்கும் பகுதியாகும். மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பாதிக்கு மேல் நிலத்தைச் சொந்தமாக உடையவர் மனமுவந்து அளித்தாலும் அதுவும் கிராமதான கிராமமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கிராமதானம் அளிப்போர் கொடுப்பதுடன், அந்நிலத்தில் 19/20 பங்கினில் பயிர் செய்யவும், மீதி 1/20 பங்கினை நிலமற்ற ஏழைகளுக்காக அளிக்கும் வகையுடன் தமக்கு அந்நிலங்களின் மீதுள்ள உரிமையை கிராம சபைகளுக்காக விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

பூமிதான நிலங்களைப் பெற்றவர்கள்—அதனைப் பயிர் செய்யும் வகையில் உதவுவதற்காக சில மாவட்டங்களில் ‘பூமிதான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்’ ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பூமிதானமாகக் கிடைத்த நிலம் 20 ஏக்கருக்குக் குறையாமல் ஒரே நிலமாக இருக்குமாறும் அந்த நிலத்தை சீர்திருத்தி-பயிர் செய்யும்பணியை தமிழ்நாடு சர்வாதய மன்றத்திலிருந்து இப்பணிகளுக்காக பண உதவியை பெற்று, அந்நிலங்களைப் பெற்றவர்களின் உழைப்பையும் பெற்று, ‘சர்வ சேவைப் பண்ணைகள்’ நிறைவேற்றும் அந்த நிலங்கள் முழுவதும் முன்னேற்றம் பெறும் வரை, அந்த நிலத்தைப் பெற்றவர்கள் ஊதியமும் பெறுவர், முதலில் செலவழித்த தொகையைப் பெற்ற பின்னர் அந்த நிலம் முதலில் அளிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிமையாக்கப்பட்டுவிடும்.

பூமிதானமாக தமிழ்நாட்டில் இதுவரை 23,470 ஏக்கர் நிலம் கிடைத்துள்ளது. இதில் 22,240 ஏக்கர் நிலம், நிலமற்ற 15,084 ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுவிட்டன, அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் அரிசனங்கள் ஆவர்.